

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Kafirlerin malını çalmak

Soru:

Kafir olan bir devlette, kafirlerin mallarından çalmak haram mıdır? Kendisi hakkında soruyu sorduğum kişi açlık çekmemekte ve çaldığı şeylere ihtiyaç da duymamakta. Ayrıca yaşadığı ülkede müslümanlar güvenli durumdadır ve fazla baskı da görmüyorlar.

Cevap:

Allah'a hamd olsun.

Dinimizde, çalmanın büyük bir günah oluşu herkesin bildiği bir gerçektir ve bu hususta Allahu Teala el kesme cezasını öngörmüştür. Şeriat; erkeğin malı ile kadının malı arasında; çocuğun malı ile yetişkinin malı arasında; müslümanın malı ile kafirin mali arasında fark gözetmez. Bu konuda şeriat açısından koyulan tek istisna, müslümanlar ile savaş halinde olan kafirlerin malıdır.

Müslüman olan bir şahsiyet; güvenilirliğiyle, anlaşmalara riayetiyle ve güzel ahlakıyla iyi bir örnek teşkil etmelidir. Eğer müslümanlar böyle bir karaktere sahip olurlarsa; bir çok kafir, İslam'ın güzelliğinden ve ona mensup olan insanların güzel ahlakından etkilenip İslam'ı kabul edecektir.

Kafirlerin malını kendilerine mübah gören müslüman, ister müslümanların yaşadığı bir ülkede olsun isterse kafirlerin ülkesinde olsun, bununla İslam'ın ve Müslümanların imajını lekelemeye çalışan kafirlerin ekmeğine yağ sürmüş olur. Böylece İslam'a savaş açmış olanlara yardımcı olmuş olur.

Müslüman biri kafir bir ülkeye giriş yaptığı zaman, barışçıl bir antlaşmayı kabul etmiş sayılır (bu da onların ülkelerine giriş yapabilmesi için kendisine verdikleri vizedir) Böylece onların malından gayri meşru şekilde çaldığı vakit antlaşmayı bozarak hırsızlık yapmış sayılır.

Onlardan çaldığı mal haramdır. Muğire bin Şu'be (Allah ondan razı olsun)'nin cahiliyede ortaklık ve yol arkadaşlığı yaptığı insanlar vardı. Onları öldürdü ve mallarını aldı, sonra da Peygambere geldi ve İslam'ı kabul etti. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ona: „**Müslümanlığını kabul ederim, mala gelince onunla yapacağım bir şey yok**“ demişti.

Ebu Davud'un rivayetine göre: „**Müslümanlığını kabul ediyoruz fakat bu mallara gelince bunlar zulümle elde edilmiş maldır, bizim bu mallara ihtiyacımız yoktur**“¹ demişti.

Hafız İbni Hacer el-Askalani (Allah ona rahmet etsin) bununla ilgili şöyle der:

“Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) Muğire'ye, mala gelince onunla yapacağım bir şey yok“ sözü, Muğire malı aldatarak (hainlik ederek) aldığı için söylenmiştir. Peygamber o mala ilişmemiştir. Bu, kafirlerin mallarını güven ortamında haince almanın helal olmadığını gösterir. Çünkü yol arkadaşları birbirine güven duyarlar. Emanet ise, Müslüman olsun, kafir olsun ehil olana verilir. Kafirlerin malları ancak savaş yoluyla ve zor kullanıldığında helal olur. Herhalde

¹ Buhari, 2583; Ebu Davud, 2765 -sahih-

Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) onun kavmi Müslüman olur da mallarını kendilerine teslim eder ümidiyle o malı Muğire'nin elinde bırakmıştır.“²

İmam Şafi'i (Allah ona rahmet etsin) şöyle der:

„Müslüman darulharbe (kafir bir ülkeye) eman ile (emniyet içinde) girdiğinde, onların mallarından alma imkanına sahip olduğunda, ondan az veya çok alması caiz değildir. Çünkü eğer onlardan yana emin ise, onlar da ondan yana emin olmalıdır, ve eğer ona emniyet vermiş iseler, onların malından alması caiz değildir; müslümanların ve ehl-i zimmenin (müslüman devlette emniyet içinde yaşayan kafirlerin) mallarından kendisine caiz olan şeyler müstesnadır.

Mal, birkaç nedenden dolayı haram olur:

- sahibi müslüman ise
- sahibi müslüman devletin koruması altında yaşayan (bir kafir) ise
- sahibi kendisiyle belirli bir süre barış antlaşması yapılmış biri ise; böyleleri ile mallarının dokunulmazlığı hususunda Ehli'z-Zimme gibi muamelede bulunulur, ta ki antlaşmanın süresi bitinceye dek.“³

İmam Serahsi (Allah ona rahmet etsin) bu konuda şöyle der:

„Onlarla antlaşma halinde bulunan bir müslümanın, onlara ihanet etmesi doğru değildir, çünkü ihanet haramdır. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Kıyâmet günü, ahdine vefâ göstermeyen kimselerin arkasında bir bayrak bulunacak ve vefâsızlığı ölçüsünde o bayrak yükseltilecektir.”⁴

demiştir.

Eğer onlara ihanet eder de mallarından çaldıklarını müslümanların ülkesine

² Fethu'l-Bari, 5/341

³ El-Umm, 4/284

⁴ Muslim, 1738

getirirse, bu durumu bilen müslümanların bu malları satın almaları doğru olmaz, çünkü bunlar haksız yolla elde edilmiştir. Ayrıca bu mallardan satın almak onu, bir müslümana yakışmayan tavrını sürdürmesini teşvik edecektir. Bu konudaki temel ilke, Muğire bin Şu'be (ra) hakkındaki hadistir. O yol arkadaşlarını öldürüp mallarını Medine'ye götürdükten sonra müslüman olmuştu.

Sonra Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'den, malın beşte birlik payını (*hums*) almasını istemişti, ancak Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ona şöyle karşılık verdi: **'Müslümanlığını kabul ediyoruz fakat bu mallara gelince bunlar zulümle elde edilmiş maldır, bizim bu mallara ihtiyacımız yoktur' “⁵**

Ve Allah en iyisini bilendir.

Şeyh Muhammed Salih

Tevhid ve İhlas

5 El-Mebsut, 10/96